

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PINIGINĖS SOCIALINĖS PARAMOS NEPASITURINTIEMS GYVENTOJAMS
ĮSTATYMO NR. IX-1675 3, 6, 7, 9, 10, 11, 15, 17, 21 IR 23 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS

2020 m. gegužės 7 d. Nr. XIII-2883
Vilnius

1 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 3 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„3 straipsnis. Piniginės socialinės paramos teikimo principai

Piniginė socialinė parama teikiama vadovaujantis šiais principais:

1) bendradarbiavimo ir dalyvavimo. Piniginės socialinės paramos teikimas remiasi asmenų, kurie kreipiasi dėl piniginės socialinės paramos, bendruomenės, bendrojo naudojimo objektų valdytojų, nevyriausybinių organizacijų, savivaldybės, valstybės institucijų ir įstaigų bendradarbiavimu ir tarpusavio pagalba;

2) prieinamumo. Piniginė socialinė parama nepasiturintiems gyventojams teikiama kuo arčiau jų gyvenamosios vietos užtikrinant informacijos apie piniginę socialinę paramą prieinamumą ir paramos gavimą laiku;

3) socialinio teisingumo ir veiksmingumo. Piniginė socialinė parama teikiama siekiant sudaryti sąlygas gauti paramą tada, kada jos labiausiai reikia, didinti motyvaciją integruotis į darbo rinką ir išvengti skurdo spąstų bei racionaliai naudojant turimus išteklius;

4) visapusiškumo ir adekvatumo. Piniginė socialinė parama teikiama derinant ją su socialinėmis paslaugomis, vaiko teisių apsauga, užimtumu, sveikatos priežiūra, švietimu ir ugdymu, siekiant užtikrinti, kad kompleksiskai teikiama parama atitiktų minimalius nepasiturinčių gyventojų vartojimo poreikius ir apsaugotų juos nuo skurdo;

5) įgalinimo. Teikiant piniginę socialinę paramą, siekiama sudaryti palankias nepasiturinčių gyventojų užimtumo galimybių didinimo sąlygas, taip pat sąlygas, skatinančias juos įsitraukti į visuomenės gyvenimą ir mažinančias ilgalaikę priklausomybę nuo socialinės paramos sistemos;

6) lygių galimybių. Piniginė socialinė parama teikiama užtikrinant nepasiturinčių gyventojų lygybę, nepaisant jų lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos.“

2 straipsnis. 6 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 6 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„6 straipsnis. Teisė į socialinę pašalpą

Bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus:

1) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip valstybės remiamos pajamos;

2) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą.“

2. Pakeisti 6 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„6 straipsnis. Teisė į socialinę pašalpą

Bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus:

1) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio;

2) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą.“

3. Pakeisti 6 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„6 straipsnis. Teisė į socialinę pašalpą

Bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į socialinę pašalpą, jeigu kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka visus šiame straipsnyje nurodytus reikalavimus:

1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į socialinę pašalpą, kai

kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį socialinė pašalpa buvo paskirta, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas;

2) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 straipsnius, tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio;

3) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą.“

3 straipsnis. 7 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 7 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Gyvenamąją vietą būste deklaravę arba būstą nuomojantys bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijų metu atitinka visus šiuos reikalavimus:

1) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą;

2) įsiskolinusieji už būsto šildymą ir (ar) karštą vandenį, ir (ar) geriamąjį vandenį su energijos, kuro, vandens tiekėjais yra sudarę sutartį (sutartis) dėl dalies skolos apmokėjimo, kas mėnesį gražinant ne daugiau kaip 20 procentų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamų, arba teismas yra priteisęs apmokėti skolą.“

2. Pakeisti 7 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Gyvenamąją vietą būste deklaravę arba būstą nuomojantys bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į kompensacijas, jeigu kreipimosi dėl kompensacijų metu atitinka visus šiuos reikalavimus:

1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnyje, vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į kompensacijas, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį kompensacijos buvo paskirtos, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas;

2) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 straipsnyje nurodytų

sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą;

3) įsiskolinusieji už būsto šildymą ir (ar) karštą vandenį, ir (ar) geriamąjį vandenį su energijos, kuro, vandens tiekėjais yra sudarę sutartį (sutartis) dėl dalies skolos apmokėjimo, kas mėnesį grąžinant ne daugiau kaip 20 procentų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamų, arba teismas yra priteisęs apmokėti skolą.“

3. Pakeisti 7 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) būsto šildymo išlaidos, kai naudingasis būsto plotas ir atskirų energijos ar kuro rūšių sąnaudos būstui šildyti ne didesni už šio įstatymo 12 straipsnyje nustatytus normatyvus, viršija 10 procentų skirtumo tarp bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinių pajamų per mėnesį ir valstybės remiamų pajamų bendrai gyvenantiems asmenims dydžio arba 1,5 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam gyvenančiam asmeniui arba (ir)“.

4 straipsnis. 9 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 9 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„9 straipsnis. Socialinės pašalpos dydis

1. Socialinės pašalpos dydis vienam gyvenančiam asmeniui, turinčiam teisę ją gauti, sudaro:

1) skirtumą tarp 1,4 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam gyvenančiam asmeniui ir vidutinių vieno gyvenančio asmens pajamų per mėnesį – kai socialinė pašalpa mokama ne ilgiau kaip 6 mėnesius;

2) skirtumą tarp 1,2 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam gyvenančiam asmeniui ir vidutinių vieno gyvenančio asmens pajamų per mėnesį – kai socialinė pašalpa mokama nuo 6 iki 12 mėnesių;

3) skirtumą tarp 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam gyvenančiam asmeniui ir vidutinių vieno gyvenančio asmens pajamų per mėnesį – kai socialinė pašalpa mokama ilgiau kaip 12 mėnesių.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti socialinės pašalpos mokėjimo laikotarpiai skaičiuojami sudedant visus laikotarpius, kuriais buvo mokama socialinė pašalpa. Jeigu dėl socialinės pašalpos asmuo kreipiasi praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams nuo paskutinio jos gavimo laikotarpio, šio straipsnio 1 dalyje numatyti socialinės pašalpos mokėjimo laikotarpiai pradedami skaičiuoti iš naujo nuo mėnesio, už kurį mokama socialinė pašalpa, pirmos dienos.

3. Socialinės pašalpos dydis bendrai gyvenantiems asmenims, turintiems teisę ją gauti, taip pat ir tais atvejais, kai socialinė pašalpa skiriama tik vaikui (įvaikiui) ar vaikams (įvaikiams), įskaitant pilnamečius vaikus (įvaikius), kai jie mokosi pagal bendrojo ugdymo programą ir

laikotarpiu nuo bendrojo ugdymo programos baigimo dienos iki tų pačių metų rugsėjo 1 dienos, sudaro:

1) pirmam bendrai gyvenančiam asmeniui – skirtumą tarp 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam iš bendrai gyvenančių asmenų ir vidutinių bendrai gyvenančių asmenų pajamų vienam iš bendrai gyvenančių asmenų per mėnesį;

2) antram bendrai gyvenančiam asmeniui – 90 procentų skirtumo tarp 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam iš bendrai gyvenančių asmenų ir vidutinių bendrai gyvenančių asmenų pajamų vienam iš bendrai gyvenančių asmenų per mėnesį;

3) trečiam ir paskesniems bendrai gyvenantiems asmenims – 70 procentų skirtumo tarp 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam iš bendrai gyvenančių asmenų ir vidutinių bendrai gyvenančių asmenų pajamų vienam iš bendrai gyvenančių asmenų per mėnesį.“

5 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 10 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui papildomai skiriama šio straipsnio 1¹ dalyje nustatyto dydžio socialinė pašalpa, jeigu vienas gyvenantis asmuo arba bendrai gyvenantys asmenys atitinka visas šias sąlygas:

1) vienas gyvenantis asmuo arba bent vienas iš bendrai gyvenančių asmenų įsidarbina ir dirba (dirbo) šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytą darbo laiką ir jam darbo užmokesčio apskaičiuojama ne mažiau už minimaliąją mėnesinę algą arba minimalųjį valandinį atlygį proporcingai dirbtam laikui arba atliktam darbui;

2) iki įsidarbinimo šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyti asmenys buvo įsiregistravę Užimtumo tarnyboje ar kitos valstybės valstybinėje įdarbinimo tarnyboje ne trumpiau kaip 6 mėnesius iš eilės ir per šį laikotarpį nedirbo arba dirbo mažiau, negu nustatyta šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalies 1 punkte, arba dirbo užimtumo didinimo programoje numatytus darbus;

3) bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo buvo socialinės pašalpos gavėjai bent vieną mėnesį per paskutinius 3 mėnesius prieš įsidarbinimą;

4) prašymas-paraiška skirti papildomą socialinės pašalpos dalį įsidarbinus pateiktas ne vėliau kaip per 12 mėnesių nuo įsidarbinimo.“

2. Papildyti 10 straipsnį 1¹ dalimi:

„1¹. Papildomai socialinė pašalpa skiriama ir mokama už kiekvieną pagal darbo sutartį ar darbo santykiams prilygintų teisinių santykių pagrindu dirbtą mėnesį, bet ne ilgiau kaip už 12 dirbtų mėnesių, ir jos dydis bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui sudaro:

1) pirmą–trečią papildomai mokamos socialinės pašalpos mokėjimo mėnesį – 100 procentų socialinės pašalpos, mokėtos per praėjusius 6 mėnesius iki įsidarbinimo, vidutinio dydžio;

2) ketvirtą–šeštą papildomai mokamos socialinės pašalpos mokėjimo mėnesį – 80 procentų socialinės pašalpos, mokėtos per praėjusius 6 mėnesius iki įsidarbinimo, vidutinio dydžio;

3) šeštą–dvyliktą papildomai mokamos socialinės pašalpos mokėjimo mėnesį – 50 procentų socialinės pašalpos, mokėtos per praėjusius 6 mėnesius iki įsidarbinimo, vidutinio dydžio.“

6 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 11 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) šildymo sezono metu – būsto šildymo išlaidų, kai naudingasis būsto plotas ir atskirų energijos ar kuro rūšių sąnaudos būstui šildyti ne didesnės už šio įstatymo 12 straipsnyje nustatytus normatyvus, dalis, viršijanti 10 procentų skirtumo tarp bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinių pajamų per mėnesį ir valstybės remiamų pajamų bendrai gyvenantiems asmenims dydžio arba 1,5 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam gyvenančiam asmeniui;“.

2. Pakeisti 11 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį neviršija valstybės remiamų pajamų bendrai gyvenantiems asmenims dydžio arba 1,5 valstybės remiamų pajamų dydžio vienam gyvenančiam asmeniui, skiriama būsto šildymo išlaidų kompensacija yra lygi faktinėms būsto šildymo išlaidoms, jeigu naudingasis būsto plotas ir atskirų energijos ar kuro rūšių sąnaudos būstui šildyti yra ne didesnės už šio įstatymo 12 straipsnyje nustatytus normatyvus.“

7 straipsnis. 15 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 15 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) žemės ūkio paskirties, įskaitant miško medynus (išskyrus naudojimo būdo – mėgėjų sodo žemės sklypus ir sodininkų bendrijų bendrojo naudojimo žemės sklypus), konservacinės, įskaitant miško medynus, vandens ūkio ir miškų ūkio paskirties, įskaitant miško medynus, žemės: miestuose – 6 arai, miesteliuose – 25 arai, kaimuose – 6 hektarai.“

8 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 17 straipsnio 1 dalį 23 punktu:

„23) nedarbo socialinio draudimo išmoka, mokama pagal Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymą, darbo paieškos išmoka, mokama pagal Užimtumo įstatymą.“

2. Papildyti 17 straipsnio 1 dalį 23 punktu:

„23) nedarbo socialinio draudimo išmoka, mokama pagal Lietuvos Respublikos nedarbo socialinio draudimo įstatymą.“

3. Pakeisti 17 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Apskaičiuojant šio straipsnio 1 dalyje nurodytas vidutines mėnesio pajamas, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens pajamas neįskaitoma šio straipsnio 1 dalies 1, 7, 7¹ ir 23 punktuose nurodytų pajamų dalis:

1) 20 procentų – bendrai gyvenantiems asmenims, neauginantiems vaikų (įvaikių), arba vienam gyvenančiam asmeniui;

2) 25 procentai – bendrai gyvenantiems asmenims, auginantiems vieną ar du vaikus (įvaikius);

3) 30 procentų – bendrai gyvenantiems asmenims, auginantiems tris ar daugiau vaikų (įvaikių);

4) 35 procentai – asmenims, vieniems auginantiems vieną ar du vaikus (įvaikius);

5) 40 procentų – asmenims, vieniems auginantiems tris ar daugiau vaikų (įvaikių).“

4. Pakeisti 17 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Nustatant šio straipsnio 1 dalies 1, 7, 7¹ ir 23 punktuose nurodytų neįskaitomų pajamų dalį, vyresni kaip 18 metų vaikai (įvaikiai) įskaitomi į bendrai gyvenančių asmenų sudėtį pagal šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalį.“

9 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Papildyti 21 straipsnį 10¹ dalimi:

„10¹. Lietuvos Respublikos Vyriausybei paskelbus ekstremaliąją situaciją ir (ar) karantiną, bendrai gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui piniginės socialinės paramos mokėjimas pratęsiamas be atskiro prašymo skirti piniginę socialinę paramą, jeigu bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į šią paramą, tačiau ne ilgiau negu iki mėnesio, kurį šalyje atšaukiama ekstremalioji situacija ir (ar) karantinas arba sueina jų paskelbimo terminai, pabaigos.“

10 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 23 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) skirti socialinę pašalpą, jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį yra mažesnės kaip valstybės remiamos pajamos bendrai

gyvenantiems asmenims arba vienam gyvenančiam asmeniui, tačiau bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo neatitinka šio įstatymo 6 straipsnio 2 punkte nustatytų reikalavimų;“.

2. Pakeisti 23 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) skirti socialinę pašalpą, jeigu vieno iš bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio, tačiau bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo neatitinka šio įstatymo 6 straipsnio 2 punkte nustatyto reikalavimo;“.

3. Pakeisti 23 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) skirti socialinę pašalpą, jeigu vieno iš bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio, tačiau bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo neatitinka šio įstatymo 6 straipsnio 1 ar 3 punkte nustatytų reikalavimų;“.

4. Pakeisti 23 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) skirti kompensacijas, jeigu išlaidos už būsto šildymą, už faktinį geriamojo vandens ir (ar) karšto vandens kiekį atitinka šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytus kompensuojamus dydžius, tačiau bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo neatitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyto reikalavimo;“.

5. Pakeisti 23 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) skirti kompensacijas, jeigu išlaidos už būsto šildymą, už faktinį geriamojo vandens ir (ar) karšto vandens kiekį atitinka šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytus kompensuojamus dydžius, tačiau bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo neatitinka šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nustatytų reikalavimų;“.

6. Pakeisti 23 straipsnio 3 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) skirti socialinę pašalpą, jeigu vieno iš bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį yra lygios 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio arba bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį ne daugiau kaip 50 procentų viršija 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio, arba apskaičiuota socialinė pašalpa yra mažesnė už šio įstatymo 22 straipsnio 9 dalyje nustatytą dydį ir bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo atitinka šio įstatymo 6 straipsnio 2 punkte nustatytą reikalavimą: vienam gyvenančiam asmeniui ir dviem bendrai gyvenantiems asmenims – 25 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio; trimis ir keturiems bendrai gyvenantiems asmenims – 50 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio; penkiems ir daugiau bendrai gyvenančių asmenų – 70 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio;“.

7. Pakeisti 23 straipsnio 3 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) skirti socialinę pašalpą, jeigu vieno iš bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį yra lygios 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio arba bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens vidutinės pajamos per mėnesį ne daugiau kaip 50 procentų viršija 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio, arba apskaičiuota socialinė pašalpa yra mažesnė už šio įstatymo 22 straipsnio 9 dalyje nustatytą dydį ir bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo atitinka šio įstatymo 6 straipsnio 1 ir 3 punktuose nustatytus reikalavimus: vienam gyvenančiam asmeniui ir dviem bendrai gyvenantiems asmenims – 25 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio; trimis ir keturiems bendrai gyvenantiems asmenims – 50 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio; penkiems ir daugiau bendrai gyvenančių asmenų – 70 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio;“.

11 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, taikymas ir įgyvendinimas

1. Šio įstatymo 1 straipsnis, 3 straipsnio 3 dalis, 4–7 straipsniai, 8 straipsnio 3, 4 dalys ir 10 straipsnio 2, 6 dalys įsigalioja 2020 m. birželio 1 d.

2. Šio įstatymo 8 straipsnio 1 dalis įsigalioja 2020 m. birželio 1 d. ir galioja iki 2020 m. gruodžio 31 d.

3. Šio įstatymo 8 straipsnio 2 dalis įsigalioja 2021 m. sausio 1 d.

4. Šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalis ir 10 straipsnio 1 dalis galioja iki 2020 m. gegužės 31 d.

5. Šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalis įsigalioja 2020 m. birželio 1 d. ir galioja iki dienos, kai sueina 6 mėnesiai po to, kai buvo atšaukta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimu Nr. 152 „Dėl valstybės lygio ekstremaliosios situacijos paskelbimo“ paskelbta ekstremalioji situacija ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. kovo 14 d. nutarimu Nr. 207 „Dėl karantino Lietuvos Respublikos teritorijoje paskelbimo“ paskelbtas karantinas, arba kai sueina jų paskelbimo terminai.

6. Šio įstatymo 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 2 dalis, 10 straipsnio 3, 5 ir 7 dalys įsigalioja kitą dieną po to, kai sueina 6 mėnesiai, kai buvo atšaukta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimu Nr. 152 „Dėl valstybės lygio ekstremaliosios situacijos paskelbimo“ paskelbta ekstremalioji situacija ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. kovo 14 d. nutarimu Nr. 207 „Dėl karantino Lietuvos Respublikos teritorijoje paskelbimo“ paskelbtas karantinas, arba kai sueina jų paskelbimo terminai.

7. Šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalis ir 10 straipsnio 4 dalis galioja iki dienos, kai sueina 6 mėnesiai po to, kai buvo atšaukta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. vasario 26 d. nutarimu Nr. 152 „Dėl valstybės lygio ekstremaliosios situacijos paskelbimo“ paskelbta ekstremalioji situacija ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2020 m. kovo 14 d. nutarimu Nr. 207

„Dėl karantino Lietuvos Respublikos teritorijoje paskelbimo“ paskelbtas karantinas, arba kai sueina jų paskelbimo terminai.

8. Piniginė socialinė parama nuo 2020 m. birželio 1 d. skiriama šia tvarka:

1) jeigu sprendimas dėl piniginės socialinės paramos skyrimo priimtas iki šio įstatymo įsigaliojimo, piniginės socialinės paramos dydis neperskaičiuojamas;

2) jeigu dėl piniginės socialinės paramos buvo kreiptasi iki 2020 m. birželio 1 d., skiriant piniginę socialinę paramą taikomos iki 2020 m. birželio 1 d. galiojusios Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo nuostatos;

3) jeigu dėl piniginės socialinės paramos buvo kreiptasi po 2020 m. birželio 1 d. ir vadovaujantis Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 21 straipsnio 2, 4, 5 ir (ar) 6 dalimis skiriama piniginė socialinė parama už mėnesius iki 2020 m. birželio 1 d., taikomos nuostatos, kurios įsigalioja 2020 m. birželio 1 d.;

4) šio įstatymo 4 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje numatyti socialinės pašalpos gavimo laikotarpiai pradedami skaičiuoti nuo šio straipsnio įsigaliojimo dienos.

9. Jeigu papildoma socialinės pašalpos dalis įsidarbinus paskirta iki 2020 m. birželio 1 d. ir jos mokėjimo laikotarpis nepasibaigęs, įsigaliojus šio įstatymo 5 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 10 straipsniui, papildomai skiriamos socialinės pašalpos įsidarbinus dydis perskaičiuojamas šio įstatymo 5 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo 10 straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka.

10. Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministras ir savivaldybių institucijos iki 2020 m. gegužės 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus dėl nuostatų, kurios įsigalioja 2020 m. birželio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda